

Prințesa și zâna de ceștar

Leul Cel Batran

Dedicație făcută vara trecută unei fetițe cu ocazia zilei numelui.

Spre pădurea fermecată, fredonând un cântecel,
Purtând părul în codiță și cuprins într-un inel,
Merge Sophia degrabă, având pregătit un dar,
Pentru cea mai bună zână, din palatul de cleștar.

Păsărele colorate, îi vorbesc pe limba lor
Și se-adună bucuroase, pentru a cânta în cor.
Se ridică printre ramuri, ajutându-se de vânt,
Ori coboară spre poiană, dinspre soare, cu avânt.

Strălucind, cu apa lină, curge râul mlădios,
Razele strălucitoare, unduindu-se duios,
Peștii argintii înoată, făcând salturi de azur,
Înălțându-se în aer, către cerul blând și pur.

Florile din poieniță, spre fetiță se arată,
Scuturând parfum de aur, pe cosița-i nestemată
Și-i deschid poteca largă, către veșnicul palat,
Ce se-nalță într-o vale, de pitici înconjurat.

Buna zână-i iese-n cale, sărutând-o pe Sophia.
Și îi spuse că mai știe, că se cheamă și Maria.
- Mulțumesc prințesă mică, pentru darul ce-ai adus,
Între lucrurile sfinte, îți promit că va fi pus.

Iar la rândul meu, fetiță, după cum am poruncit,
Vietățile pădurii, un cadou ți-au pregătit.
Astăzi, eu ți-l dăruiesc, e iubirea de frumos
Și-ți doresc ca toată viața, să îți fie de folos.